

ଦାନିଏଲ ପୁସ୍ତକ - ଏକଶେ ଏକଷଠିଟିଏ

ବାଇବେଲୀୟ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀର ଦର୍ଶନକୁ ସ୍ଥାପିତ କରିବାରେ ରୋମର ଭୂମିକା: ଦାନିଏଲ ଅଧ୍ୟାୟ ଏଗାରର ଏକ ବିସ୍ତୃତ ପର୍ଯ୍ୟାଲୋଚନା

Jeff Pippenger
2024-03-27

ଦାନିଏଲ ପୁସ୍ତକର ଏକାଦଶ ଅଧ୍ୟାୟର ଦର୍ଶନ ବାଇବେଲୀୟ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀର ସମସ୍ତ ଦର୍ଶନ ପାଇଁ ପ୍ରମୁଖ ସମ୍ଭବିତ୍ୱ ଅଟେ, ଏବଂ ଏହି ଏକାଦଶ ଅଧ୍ୟାୟର ଦର୍ଶନ ରୋମର ପ୍ରତୀକ ଦ୍ୱାରା ସ୍ଥାପିତ ହୋଇଛି।

ଏବଂ ସେହି ସମୟରେ ଦକ୍ଷିଣର ରାଜାଙ୍କ ବିରୋଧରେ ଅନେକେ ଉଠିଦାଉଥିବେ; ତୋର ଜନମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଲୁଚେରାମାନେ ମଧ୍ୟ ଦର୍ଶନକୁ ସ୍ଥିର କରିବା ପାଇଁ ନିଜମାନଙ୍କୁ ଉନ୍ନତ କରିବେ; କିନ୍ତୁ ସେମାନେ ପଡିତ ହେବେ।
ଦାନିୟେଲ 11:14।

ଜୋନ୍ସ ପୂର୍ବବର୍ତ୍ତୀ ପଦକୁ ନିମ୍ନପ୍ରକାର ସମ୍ବୋଧନ କରିଛନ୍ତି:

“ଯେତେବେଳେ ଆମୋରୀୟମାନେ ନିଜମାନଙ୍କର ଅଧର୍ମର ପରିମାଣ ପୂର୍ଣ୍ଣ କରିଥିଲେ, ସେମାନଙ୍କର ସ୍ଥାନ ଦେବଙ୍କର ଜନ, ଇସ୍ରାଏଲକୁ ଦିଆଗଲା। ଯେତେବେଳେ ଇସ୍ରାଏଲ, ଅନ୍ୟଜାତିମାନଙ୍କର ପଥ ଅନୁସରଣ କରି, ଅଧର୍ମର ପାତ୍ରକୁ ମଧ୍ୟ ପୂର୍ଣ୍ଣ କରିଦେଲା, ତେବେ ଦେବ ବାବିଲୋନର ରାଜ୍ୟକୁ ଉତ୍ତାପନ କଲେ, ଏବଂ ସବୁ କିଛି ଛିନିନେଲେ। ଯେତେବେଳେ ବାବିଲୋନ ନିଜ ଅଧର୍ମର ପାତ୍ରକୁ ପୂର୍ଣ୍ଣ କରିଥିଲା, ସେତେବେଳେ ସେହି ଶକ୍ତି ପାରସୀକୁ ସ୍ଥାନାନ୍ତର କରାଗଲା। ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ପାରସୀମାନଙ୍କର ଦୁଷ୍ଟତା ଦ୍ୱାରା ସେହି ଦୂତ ପଛକୁ ଫେରାଇଦିଆଗଲେ, ତେବେ ଗ୍ରୀସର ଅଧିପତି ଆସି ସେହିକୁ ସଫା କରି ଦୂର କରିଦେଉଛି।”

“ଏବଂ ଗ୍ରୀସିଆର ଶକ୍ତି କେତେଦିନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଚାଲିବାକୁ ଥିଲା? ସେ କେବେ ଭଙ୍ଗିତ ହେବାକୁ ଥିଲା? ଯେତେବେଳେ ଅତିକ୍ରମକାରୀମାନେ ତାଙ୍କର ପରିପୂର୍ଣ୍ଣତାକୁ ପହଞ୍ଚିଥିବେ।” ସେହି ଜାତି ତାହାର ଅଧର୍ମର ପରିମାଣ ପୂରଣ କରିନଥିଲା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଅବସ୍ଥିତ ରହେ, ଏବଂ ତାହାପରେ ସେହି ଶକ୍ତି ଅନ୍ୟ ଏକ ରାଜ୍ୟକୁ ହସ୍ତାନ୍ତର କରାଯାଏ। ଯେଉଁ ଶକ୍ତିକୁ ଏହା ହସ୍ତାନ୍ତର କରାଯାଇଥିଲା ସେହି ହେଉଛି ରୋମୀୟ ଶକ୍ତି, ଯଥା ଆମେ ଦାନିଏଲ 11:14ରୁ ଜାଣୁଛୁ। “ଏବଂ ସେହି ସମୟମାନଙ୍କରେ ଦକ୍ଷିଣର ରାଜାଙ୍କ ବିରୋଧରେ ଅନେକେ ଉଠିବେ; ତୋର ଜନମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଦୁଷ୍ଟ ଲୋକମାନେ ମଧ୍ୟ ଦର୍ଶନକୁ ସ୍ଥାପିତ କରିବା ପାଇଁ ନିଜମାନଙ୍କୁ ଉନ୍ନତ କରିବେ; କିନ୍ତୁ ସେମାନେ ପଡିତ ହେବେ।” ପାଠ୍ୟର ପାର୍ଶ୍ୱ-ଟୀକା ଯେପରି କହେ, ଏହି ଜାତିକୁ ଦୁଷ୍ଟମାନଙ୍କର ଜାତି—ଦୁଷ୍ଟମାନଙ୍କର ସନ୍ତାନମାନେ—ରୂପେ ସୂଚିତ କରାଯାଇଛି।”

“ଏହିମାନେ ସେହି ଲୋକ, ଯେଉଁମାନଙ୍କୁ ବର୍ତ୍ତମାନ ରାଜ୍ୟ ଦିଆଯାଇଛି, ଏବଂ କାହିଁକି?—‘ଲୁଚେରାମାନଙ୍କର ସନ୍ତାନମାନେ ଦର୍ଶନକୁ ସ୍ଥାପିତ କରିବା ପାଇଁ ନିଜମାନଙ୍କୁ ଉଚ୍ଚ କରିବେ।’ ଯେତେବେଳେ ଏହି ଜାତି ଦୃଶ୍ୟପଟରେ ପ୍ରବେଶ କରେ, ସେତେବେଳେ ସେହି ବସ୍ତୁ ପ୍ରବେଶ କରେ ଯାହା ଦର୍ଶନକୁ ସ୍ଥାପିତ କରେ, ଯାହା ଦର୍ଶନର ଗୋଟିଏ ମହାନ ବିଷୟ, ସେହି ଦର୍ଶନର ଧାରାରେ ମୁଖ୍ୟ ପ୍ରମୁଖ ଚିହ୍ନ, ଯାହାକି ସମସ୍ତ ଯୁଗ ପାଇଁ ଲିଖିତ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀମାନଙ୍କ ମାଧ୍ୟମରେ ଦେଇଛନ୍ତି।” A. T. Jones, *The Columbian Year and the Meaning of the Four Centuries*, 6.

ଜୋନ୍ସ କହୁଛନ୍ତି, ଯେତେବେଳେ ରୋମୀୟ ଶକ୍ତି “ଦୃଶ୍ୟ ପଟରେ ପ୍ରବେଶ କରେ, ସେତେବେଳେ ସେହି ବିଷୟ ପ୍ରବେଶ କରେ ଯାହା” ... “ସମସ୍ତ କାଳ ପାଇଁ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀ ମାନଙ୍କ ମାଧ୍ୟମରେ ଲିଖିତ ର ଦେଇଥିବା ଦର୍ଶନ-ରେଖାକୁ ସ୍ଥାପିତ କରେ।” ମିଲରଙ୍କ ଇତିହାସରେ ପ୍ରେମିଷ୍ଟ ଶତାବ୍ଦୀ ମାନେ, ଯେପରିକି ଏବେ ଲାଓଦିକିଆ ଆଡଭେଣ୍ଚରର ଶିକ୍ଷା ଦେଉଛି, ଶିକ୍ଷା ଦେଇଥିଲେ ଯେ “ତୁମ ପ୍ରଜାଙ୍କର ଦୁଷ୍ଟ ମାନେ” ବୋଲି ଯାହା କୁହାଯାଇଛି, ତାହା ଆଣ୍ଟିଓକ୍ସ ଏପିଫାନିୟଙ୍କ ସୂଚାଏ; ସେ ଥିଲେ ଏକ ସେଲ୍ୟୁସିଡ୍ ରାଜା, ଯିଏ ଖ୍ରୀ. ପୂ. 175 ରୁ 164 ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଶାସନ କରିଥିଲେ। ସେ ସେଲ୍ୟୁସିଡ୍ ବଂଶର ସଦସ୍ୟ ଥିଲେ, ଯାହା ଆଲେକ୍ସାଣ୍ଡର ଦି ଗ୍ରେଟ୍‌ଙ୍କ ସାମ୍ରାଜ୍ୟର ଭାଗ ପରେ ଉତ୍ତର ହୋଇଥିବା ଗ୍ରୀକ ଭୂମି ରାଜ୍ୟକାରୀ

ରାଜ୍ୟ ମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟ ରୁ ଗୋଟିଏ ଥିଲା। ଏହି ବିଷୟକୁ ନେଇ ମିଲେରାଇଟ୍ ଇତିହାସରେ ମତଭେଦ ଏତେ ସ୍ପଷ୍ଟ ଥିଲା ଯେ, ଆଣ୍ଟି-ଓକସ୍ ଏପିଫାନିସ୍ଙ୍କ ପରିଚୟ 1843 ମସିହାର ପ୍ରବଚନ ଚର୍ଚ୍ଚା ଉପରେ ମଧ୍ୟ ପ୍ରତିନିଧିତ ହୋଇଛି।

ଚାର୍ଚ୍ଚରେ ଅନ୍ତିଓକ୍ସସଙ୍କ ପ୍ରତି ଉଲ୍ଲେଖଟି ଏକମାତ୍ର ସେହି ଉଲ୍ଲେଖ, ଯାହା ଇଶ୍ଵରଙ୍କ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ଵାରା ବାକ୍ୟରେ ମିଳେ ନାହିଁ। ଏହା ସେଠାରେ ସେହି କାଳର ପ୍ରୋଟେଷ୍ଟାଣ୍ଟମାନଙ୍କର ମିଥ୍ୟା ଶିକ୍ଷାକୁ ଖଣ୍ଡନ କରିବା ପାଇଁ ରଖାଯାଇଛି, ଯାହା ବର୍ତ୍ତମାନ ଲାଓବିକିୟ ଆଠୋକ୍ସିକ୍ସର ମିଥ୍ୟା ଶିକ୍ଷା ଅଟେ। ଉଇଲିଅମ୍ ମିଲର ଏହି କଥାର ଗୁରୁତ୍ଵର ଗଭୀରତାକୁ ବୁଝିଥିଲେ କି ନାହିଁ—ଯେ, ରୋମ୍ ହେଉଛି ସେହି ପାର୍ଥକ୍ୟ ଶକ୍ତି, ଯାହା “ଇଶ୍ଵର ଭବିଷ୍ୟଦ୍ଵାରା ମାଧ୍ୟମରେ ସମସ୍ତ କାଳ ପାଇଁ ଦେଇଥିବା ଦର୍ଶନ-ରେଖାକୁ” ସ୍ଥାପନ କରେ—ତାହା ସନ୍ଦେହଜନକ; କିନ୍ତୁ ଏତେଟା ସ୍ପଷ୍ଟ ଥିଲା ଯେ, ରୋମ୍ ହିଁ ଦର୍ଶନକୁ ସ୍ଥାପନ କରେ ବୋଲି ସେହି ସତ୍ୟକୁ ଦୃଢ଼ତାର ସହ ରକ୍ଷା କରାଯାଇପାରିଥିଲା।

ଯେଉଁଠାରେ ଦର୍ଶନ ନାହିଁ, ସେଠାରେ ଲୋକମାନେ ନଷ୍ଟ ହୁଅନ୍ତି; କିନ୍ତୁ ଯେ ବ୍ୟକ୍ତି ବ୍ୟବସ୍ଥା ପାଳନ କରେ, ସେ ଧନ୍ୟ। ହିତୋପଦେଶ 28:14.

ସୋଲୋମୋନ ଲିପିବଦ୍ଧ କରିଥିଲେ ଯେ ଯେଉଁଠାରେ ଦର୍ଶନ ନାହିଁ, ସେଠାରେ ଲୋକମାନେ ନଷ୍ଟ ହୋଇଯାନ୍ତି; ଏବଂ ଚତୁର୍ଦ୍ଦଶ ପଦରେ “ଦର୍ଶନ” ପାଇଁ ବ୍ୟବହୃତ ଇବ୍ରୀ ଶବ୍ଦଟି ସୋଲୋମୋନଙ୍କ ହିତୋପଦେଶରେ ବ୍ୟବହୃତ ଶବ୍ଦଟି ସହିତ ଏକଇ ଅଟେ। ଏହି ଦର୍ଶନ ଜୀବନ କିମ୍ବା ମୃତ୍ୟୁର ଏକ ପ୍ରସ୍ତାବ, ଏବଂ “ଦର୍ଶନ” ରୋମର ପ୍ରତୀକ ଦ୍ଵାରା ସ୍ଥାପିତ ହୋଇଛି। ଚତୁର୍ଦ୍ଦଶ ପଦରେ “ଦର୍ଶନ” ଶବ୍ଦଟି, ହବକ୍‌କୂକ ପୁସ୍ତକର ଦ୍ଵିତୀୟ ଅଧ୍ୟାୟରେ ବ୍ୟବହୃତ ଦର୍ଶନ ପାଇଁ ସେହି ଏକଇ ଶବ୍ଦ ଅଟେ।

ମୁଁ ମୋର ପହରାସ୍ଥଳରେ ଦଣ୍ଡାୟମାନ ହେବି, ଏବଂ ଦୁର୍ଗମିନୀର ଉପରେ ନିଜକୁ ସ୍ଥାପନ କରିବି; ସେ ମୋତେ କ’ଣ କହିବେ, ଏବଂ ମୋତେ ତାତ୍ପର୍ଯ୍ୟ କରାଯିବାବେଳେ ମୁଁ କ’ଣ ଉତ୍ତର ଦେବି, ତାହା ଦେଖିବା ପାଇଁ ମୁଁ ପ୍ରତୀକ୍ଷା କରିବି। ତାହାପରେ ସଦାପ୍ରଭୁ ମୋତେ ଉତ୍ତର ଦେଇ କହିଲେ, “ଦର୍ଶନକୁ ଲେଖ, ଏବଂ ତାହାକୁ ପଢ଼ିକାମାନଙ୍କ ଉପରେ ସ୍ପଷ୍ଟରୂପେ ଲେଖ, ଯେପରି ଯେଉଁଠି ତାହା ପଢ଼େ ସେ ଦୌଡ଼ିପାରିବ। କାରଣ ଏହି ଦର୍ଶନ ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ସମୟ ପାଇଁ ଅଧୁନା ଅବଶିଷ୍ଟ ଅଛି; କିନ୍ତୁ ଶେଷକାଳରେ ସେ କହିବ, ଏବଂ ମିଥ୍ୟା ହେବ ନାହିଁ। ଯଦ୍ୟପି ତାହା ବିଳମ୍ବ ହୁଏ, ତଥାପି ତାହା ପାଇଁ ଅପେକ୍ଷା କର; କାରଣ ସେ ନିଷ୍ଠୁର ଆସିବ, ବିଳମ୍ବ କରିବ ନାହିଁ।” ହବକ୍‌କୂକ ୨:୧-୩।

ପ୍ରଥମ ପଦରେ “reproved” ଶବ୍ଦର ଅର୍ଥ “ତର୍କ କରିଥିଲେ” ଅଟେ। ପ୍ରଥମ ଓ ଦ୍ଵିତୀୟ ଦୃଷ୍ଟି ଆନ୍ଦୋଳନର ଇତିହାସରେ ଡିଲିୟମ୍ ମିଲର ସେହି ପ୍ରହରୀ ଥିଲେ, ଯିହୁଙ୍କୁ ଦୁର୍ଗମିନୀର ଉପରେ ନିଯୁକ୍ତ କରାଯାଇଥିଲା; ଏବଂ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ଵାରା ପ୍ରତୀକ୍ଷାରେ ଯେତେବେଳେ ସେ ତାଙ୍କ ଇତିହାସର ଏହି ତର୍କବିତର୍କରେ ସେ କ’ଣ ଉତ୍ତର ଦେବେ ବୋଲି ପଚାରିଲେ, ସେତେବେଳେ ତାଙ୍କୁ ସେହି ଦର୍ଶନ ଲେଖିବାକୁ କୁହାଯାଇଲା, ଯାହା ରୋମର ପ୍ରତୀକ ଦ୍ଵାରା ସ୍ଥାପିତ ହୋଇଛି। ଏହି ସତ୍ୟ ସହ ସମ୍ମତରେ, ଯେତେବେଳେ ମିଲରାଇଟ୍‌ମାନେ ହବକ୍‌କୂକଙ୍କ ଏହି ଚିନ୍ତିତ ପଦର ପୂରଣରେ 1843 ମସିହାର ପ୍ରାରମ୍ଭିକ ଚର୍ଚ୍ଚା ପ୍ରସ୍ତୁତ କଲେ, ସେମାନେ ଯେଉଁ ତର୍କବିତର୍କରେ ନିୟୋଜିତ ଥିଲେ ତାହାର ନିଜସ୍ଵ କେନ୍ଦ୍ରବିନ୍ଦୁକୁ ଉଲ୍ଲେଖ କରିଥିଲେ। ନିଷ୍ଠୁର ଭାବେ ସେମାନେ ବୁଝିନଥିଲେ ଯେ, ଆଣ୍ଟି-ଓକସ୍ ଏପିଫାନିସ୍ ସେହି ଶକ୍ତି ଯିଏ ଦର୍ଶନକୁ ସ୍ଥାପନ କରିଥିଲା ବୋଲି ଥିବା ମୂର୍ଖତାପୂର୍ଣ୍ଣ ଯୁକ୍ତିକୁ ସେମାନଙ୍କର ଉଲ୍ଲେଖ, ହବକ୍‌କୂକ ଦ୍ଵିତୀୟ ଅଧ୍ୟାୟର ତର୍କବିତର୍କକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ଵ କରେ; କିନ୍ତୁ ସିଷ୍ଟର ହୁଇଟ୍ କହିଥିଲେ ଯେ ସେହି ଚର୍ଚ୍ଚା “ପ୍ରଭୁଙ୍କ ହସ୍ତଦ୍ଵାରା ପରିଚାଳିତ ହୋଇଥିଲା, ଏବଂ ତାହାକୁ ପରିବର୍ତ୍ତନ କରାଯିବା ଉଚିତ୍ ନୁହେଁ,” ସେହିପରି ଚର୍ଚ୍ଚା ଉପରେ ଥିବା ସେହି ତର୍କବିତର୍କର ଉଲ୍ଲେଖ ଇଶ୍ଵରଙ୍କ ହସ୍ତରୁ ଥିଲା।

ମିଲେରାଇଟ୍‌ମାନେ ଏହାକୁ ସଠିକ ଭାବେ ବୁଝିଲେ ଯେ 1844 ଏପ୍ରିଲ 19ର ପ୍ରଥମ ନିରାଶା, ହବକ୍‌କୂକ ଏବଂ ମାଥୁରାଙ୍କ ଦଶ କନ୍ୟାଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟିରେ ଉଲ୍ଲେଖିତ ବିଳମ୍ବର ସମୟକୁ ଆରମ୍ଭ କରିଥିଲା। ସେମାନେ ଏହାମଧ୍ୟ ବୁଝିଲେ ଯେ ସେହି ଦୁଇଟି ଭବିଷ୍ୟଦ୍ଵାରା ଶିଖା ସିଧାସଳଖ ଭାବେ ଯିହିଜ୍‌ଏଲ ପୁସ୍ତକର ଦ୍ଵିତୀୟ ଅଧ୍ୟାୟ ସହିତ ସମ୍ପର୍କିତ, ଯେଉଁଠାରେ ଯିହିଜ୍‌ଏଲ ଏକ ଏମିତି ସମୟାବଧିକୁ ଚିହ୍ନିତ କରନ୍ତୁ ଯେଉଁଠାରେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଦର୍ଶନର ପ୍ରଭାବ ଘଟିବ। “ଦର୍ଶନ” ବୋଲିଥିବା ସେହି ଶବ୍ଦଟି, ଆମେ ବର୍ତ୍ତମାନ ବିଚାର କରୁଥିବା ସେହି ହିବ୍ରେୟ ଶବ୍ଦଟି ହିଁ। ଏହି କାରଣରୁ ଯୋକ୍ତ ସଠିକ, ଯେତେବେଳେ ସେ କହନ୍ତି, “ଯେତେବେଳେ” ରୋମ “ଦୃଶ୍ୟ ପଟରେ ଆସେ, ସେତେବେଳେ ଯାହା ଦର୍ଶନକୁ ସ୍ଥାପିତ କରେ, ଯାହା ଦର୍ଶନର ଏକ ମହାନ ବିଷୟ, ଭବିଷ୍ୟଦ୍ଵାରା ମାନଙ୍କ ମାଧ୍ୟମରେ ସମସ୍ତ କାଳ ପାଇଁ ଦିଆଯାଇଥିବା ଇଶ୍ଵରଙ୍କ ଦର୍ଶନ-ରେଖାରେ

ଏକ ପ୍ରଧାନ ସାମାଜିକ ରୂପେ ପ୍ରବେଶ କରେ।” ରୋମ, ଇସ୍ତରଙ୍କ ଭବିଷ୍ୟତ୍ ସ୍ତମ୍ଭାମୟ ବାକ୍ୟର ସମଗ୍ର ଦର୍ଶନକୁ ସ୍ଥାପିତ କରେ, ଏବଂ ଅଧିକ ବିଶେଷ ଭାବେ କହିଲେ, ଏକାଦଶ ଅଧ୍ୟାୟର ସମଗ୍ର ଗଠନ ରୋମ ଉପରେ ନିର୍ମିତ।

ଯେତେବେଳେ ସିଷ୍ଟର ସ୍ୱାଇଫ୍ ଦାନିଏଲ ଅଧ୍ୟାୟ ଏଗାରର ଅନ୍ତିମ ପୂରଣକୁ ଉଲ୍ଲେଖ କରି କହନ୍ତି ଯେ “ଏହି ଭବିଷ୍ୟତ୍‌ସ୍ତମ୍ଭାମୟ ପୂରଣରେ ଯାହା ଇତିହାସ ଘଟିଯାଇଛି ତାହାର ବହୁ ଅଂଶ ପୁନରାବୃତ୍ତ ହେବ,” ସେ ଏହା ଚିହ୍ନଟ କରୁଛନ୍ତି ଯେ ଅଧ୍ୟାୟ ଏଗାରର ସେହି ଇତିହାସଗୁଡ଼ିକ, ଯେଗୁଡ଼ିକ ପୂର୍ବରୁ ପୂରଣ ହୋଇଥିଲା, ସେଗୁଡ଼ିକ ଦାନିଏଲ ଅଧ୍ୟାୟ ଏଗାରର ଅନ୍ତିମ ପଦଗୁଡ଼ିକର ପ୍ରତୀକାତ୍ମକ ରୂପ ଥିଲା। ଅଧ୍ୟାୟ ଏଗାରର ଅନ୍ତିମ ପଦଗୁଡ଼ିକର ବିଷୟ ହେଉଛି ଉତ୍ତରର ରାଜା, ଯିଏ ସେଠାରେ ଆଧୁନିକ ରୋମକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ। ଏହିପରି, ଦାନିଏଲ ଅଧ୍ୟାୟ ଏଗାରର ସେହି ଇତିହାସଗୁଡ଼ିକ, ଯେଗୁଡ଼ିକ ପୁନରାବୃତ୍ତ ହୁଅନ୍ତି, ସେମାନେ ରୋମକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରୁଥିବା ଇତିହାସ ଅଟନ୍ତି।

ଏଗାରୋତମ ଅଧ୍ୟାୟର ଶେଷ ଛଅଟି ପଦରେ ଆଧୁନିକ ରୋମ (ଉତ୍ତରର ରାଜା) ତିନୋଟି ଭୌଗୋଳିକ ଶକ୍ତିକୁ ଜୟ କରେ। ଚାଲିଶତମ ପଦରେ ସେ ଦକ୍ଷିଣର ରାଜାକୁ (୧୯୮୯ ମସିହାରେ ପୂର୍ବତନ ସୋଭିଏତ ୟୁନିଅନ୍), ମହିମାମୟ ଦେଶକୁ (ଶୀଘ୍ର ଆସୁଥିବା ରବିବାର ନିୟମ ସମୟରେ ଯୁକ୍ତରାଷ୍ଟ୍ର ଆମେରିକା), ଏବଂ ମିଶରକୁ (ଏକ୍ୟୁ ରାଷ୍ଟ୍ର ସଂଘ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ ସମଗ୍ର ଜଗତ) ଜୟ କରେ। ଦାନିଏଲ ଏଗାରୋତମ ଅଧ୍ୟାୟରେ ଜାତିପୂଜକ ରୋମକୁ ସେତେବେଳେ ଜଣାଶୁଣା ଜଗତକୁ ବଶୀଭୂତ କରିବା ପାଇଁ ତିନୋଟି ଭୌଗୋଳିକ ଶକ୍ତିକୁ ଜୟ କରୁଥିବାରୁପେ ଦର୍ଶାଯାଇଛି, ଏବଂ ପରେ ପାପାଲ ରୋମକୁ ପୃଥିବୀକୁ ବଶୀଭୂତ କରିବା ପାଇଁ ତିନୋଟି ଭୌଗୋଳିକ ଶକ୍ତିକୁ ଜୟ କରୁଥିବାରୁପେ ଦର୍ଶାଯାଇଛି।

ଅଧ୍ୟାୟରେ ପଗାନ ରୋମ ପ୍ରଥମେ ପଦ ଚଉଦରେ ଉଲ୍ଲେଖିତ ହୋଇଛି, ଯାହାଦ୍ୱାରା ତାହାକୁ ସେହି ଦର୍ଶନକୁ ସ୍ଥାପିତ କରୁଥିବା ପ୍ରତୀକ ଭାବେ ଚିହ୍ନଟ କରାଯାଏ; କିନ୍ତୁ ତାହାର ଶକ୍ତିରେ ଉଦୟ ପଦ ଷୋଳର ପୂର୍ବରୁ ଆଲୋଚିତ ହୋଇନାହିଁ। ମହାନ ଆଲେକ୍ସାଣ୍ଡରଙ୍କ ରାଜ୍ୟ ଇଣ୍ଡରଙ୍କ ଭବିଷ୍ୟତ୍‌ସ୍ତମ୍ଭାମୟ ବାକ୍ୟର ପୂରଣସ୍ୱରୂପ ଚାରି ଭାଗରେ ବିଭକ୍ତ ହୋଇଥିଲା, କିନ୍ତୁ ସେହି ଚାରି ଭାଗ ଶୀଘ୍ର ଦୁଇଟି ପ୍ରମୁଖ ପ୍ରତିଦ୍ୱନ୍ଦ୍ୱୀ ଶକ୍ତିରେ ସଂକେନ୍ଦ୍ରିତ ହେଲା, ଯାହାମାନଙ୍କୁ ଅଧ୍ୟାୟର ଶେଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଚାଲିଥିବା ଭବିଷ୍ୟତ୍‌ସ୍ତମ୍ଭାମୟ ବର୍ଣ୍ଣନାରେ କିମ୍ବଦନ୍ତୀ ଦକ୍ଷିଣର ରାଜା, କିମ୍ବଦନ୍ତୀ ଉତ୍ତରର ରାଜା ଭାବେ ଚିହ୍ନଟ କରାଯାଇଛି। ପଦ ଚଉଦରେ ରୋମର ଉଦୟଶୀଳ ଶକ୍ତିକୁ ସେହି ଦର୍ଶନକୁ ସ୍ଥାପିତ କରିବାକୁ ଯାଉଥିବା ଶକ୍ତି ଭାବେ ଉଲ୍ଲେଖ କରାଯାଇଛି, କିନ୍ତୁ ଯେ ବିଷୟଗୁଡ଼ିକ ଆଲୋଚିତ ହେଉଛି, ସେଗୁଡ଼ିକ ହେଲା ଉତ୍ତର ଓ ଦକ୍ଷିଣର ରାଜାମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ ଆଲେକ୍ସାଣ୍ଡରଙ୍କ ରାଜ୍ୟର ଅବଶେଷମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ହେଉଥିବା ସଂଘର୍ଷଗୁଡ଼ିକ।

ପଦ ପନ୍ଦରରେ, ସେହି ଦୁଇ ରାଜା ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ନିଜମାନଙ୍କର ସଂଘର୍ଷରେ ନିୟୋଜିତ ଅଛନ୍ତି, ଏବଂ ଉତ୍ତରର ରାଜା ପ୍ରବଳ ହେଉଛି। କିନ୍ତୁ ପଦ ଷୋଳରେ ରୋମ ଆସେ, ଏବଂ ସେହି ପଦ କହେ, “କିନ୍ତୁ ଯିଏ ତାହାଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଆସେ,” ଅର୍ଥାତ୍, ଯେତେବେଳେ ରୋମ ସେହି ଉତ୍ତରର ରାଜାଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଆସେ, ଯିଏ ନୂତନଭାବେ ଦକ୍ଷିଣର ରାଜାଙ୍କ ଉପରେ ପ୍ରବଳ ହୋଇଥିଲା, ସେତେବେଳେ ଉତ୍ତରର ରାଜା ରୋମଙ୍କ ବିରୋଧରେ ଠିଆ ରହିପାରିବ ନାହିଁ। ରୋମ ପ୍ରବଳ ହୁଏ, ଏବଂ ପଦ ଷୋଳରେ ରୋମ ଯିହୁଦୀର ଗୌରବମୟ ଦେଶରେ ମଧ୍ୟ ଦଣ୍ଡାୟମାନ ହେବାକୁ ଥିଲା। ପଦ ସତରରେ ରୋମ “ତାହାର ସମଗ୍ର ରାଜ୍ୟର ଶକ୍ତି ସହିତ ପ୍ରବେଶ କରିବା ପାଇଁ ନିଜ ମୁହଁ ଛିରି କରିବ।” ସେ ତାହାଙ୍କ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣରେ ଠିଆ ରହିପାରିନଥିବା ଉତ୍ତରର ରାଜାଙ୍କୁ ଅଧୀନ କଲା, ପରେ ସେ ଯିହୁଦୀକୁ ଅଧିକାର କଲା, ତା’ପରେ ସେ ମିଶରରେ ପ୍ରବେଶ କଲା।

ଏବଂ ସେହି ସମୟରେ ଦକ୍ଷିଣର ରାଜାଙ୍କ ବିରୋଧରେ ଅନେକେ ଉଠିବାଉଁଥିବେ; ଏହାସହ ତୁମ ଜନମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟ ରୁ ଦୁଷ୍ଟ ଲୋକମାନେ ମଧ୍ୟ ଦର୍ଶନକୁ ସ୍ଥାପିତ କରିବା ପାଇଁ ଆପଣମାନଙ୍କୁ ଉକ୍ତ କରିବେ; କିନ୍ତୁ ସେମାନେ ପଡିତ ହେବେ। ତେଣୁ ଉତ୍ତରର ରାଜା ଆସି ଏକ ମାଟିଆ ଗଡ଼ ତିଆରି କରିବେ, ଏବଂ ସବୁଠାରୁ ଦୃଢ଼କୋଟିତ ନଗରଗୁଡ଼ିକୁ ଦଖଲ କରିବେ; ଦକ୍ଷିଣର ସେନାବଳ ତାଙ୍କୁ ପ୍ରତିରୋଧ କରିପାରିବ ନାହିଁ, ନାହିଁ ତାହାଙ୍କ ଚୟିତ ଲୋକମାନେ; ଏବଂ ପ୍ରତିରୋଧ କରିବାକୁ କୌଣସି ଶକ୍ତି ରହିବ ନାହିଁ। କିନ୍ତୁ ଯେ ତାଙ୍କ ବିରୋଧରେ ଆସିବେ, ସେ ନିଜ ଇଚ୍ଛାରେ କରିବେ, ଏବଂ କେହି ତାଙ୍କ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣରେ ଦଣ୍ଡାୟମାନ ହୋଇପାରିବ ନାହିଁ; ସେ ମହିମାମୟ ଦେଶରେ ଦଣ୍ଡାୟମାନ ହେବେ, ଯାହା ତାଙ୍କ ହସ୍ତ ଦ୍ୱାରା ଭସ୍ମୀଭୂତ ହେବ। ସେ ନିଜ ସମଗ୍ର ରାଜ୍ୟର ଶକ୍ତି ସହିତ ପ୍ରବେଶ କରିବା ପାଇଁ ମନୋନିବେଶ କରିବେ, ଏବଂ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଆଧିକାରୀ ତାଙ୍କ ସହିତ ରହିବେ; ଏପରି ସେ କରିବେ; ଏବଂ ସେ ତାଙ୍କୁ ନାରୀମାନଙ୍କର କନ୍ୟା । ଦେବେ, ତାହାକୁ ଦୁଷ୍ଟିତ କରିବା ପାଇଁ; କିନ୍ତୁ ସେ ତାଙ୍କ ପକ୍ଷରେ ଦୃଢ଼

ରହିବେ ନାହିଁ, ନାହିଁ ତାଙ୍କ ପାଇଁ ହେବେ। ଦାନିଏଲ 11:14-17.

ଏହି ପଦ୍ୟଗୁଡ଼ିକରେ ଚିତ୍ରିତ ବିଜୟ, ଦାନିଏଲ ଅଧ୍ୟାୟ ଆଠର ଏକ ପୂରଣ ଅଟେ।

ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଗୋଟିଏଠାରୁ ଏକ ଛୋଟ ଶିଙ୍ଗ ବାହାରିଲା, ଯାହା ଦକ୍ଷିଣ ଦିଗକୁ, ପୂର୍ବ ଦିଗକୁ, ଏବଂ ସ୍ୱୟଂ ଦେଶର ଦିଗକୁ ଅତ୍ୟନ୍ତ ମହାନ ହୋଇଉଠିଲା। ଦାନିୟେଲ 8:9.

ନବମ ପଦର ଛୋଟ ଶିଙ୍ଗଟି ହେଉଛି ପୌତ୍ତଳିକ ରୋମ; ଏବଂ ନବମ ପଦ, ଏକାଦଶ ଅଧ୍ୟାୟର ଚତୁର୍ଦ୍ଦଶରୁ ସପ୍ତଦଶ ପଦ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବର୍ଣ୍ଣନା ସହ ସମ୍ପର୍କରେ, ଚିହ୍ନଟ କରେ ଯେ ପୌତ୍ତଳିକ ରୋମ ବିଶ୍ୱର ଉପରେ ନିୟନ୍ତ୍ରଣ ଗ୍ରହଣ କରୁଥିବା ସମୟରେ ତିନୋଟି ଭୌଗୋଳିକ ସଭାକୁ ବିଜୟ କରିବ। ସେହି ସଭାଗୁଡ଼ିକ ଥିଲେ ଦକ୍ଷିଣ (ମିଶର), ପୂର୍ବ (ସିରିଆ, ଉତ୍ତରର ରାଜା) ଏବଂ ଶୋଭନ ଦେଶ (ଯିହୁଦୀ)। ଷୋଡ଼ଶ ଏବଂ ସପ୍ତଦଶ ପଦର ଇତିହାସ, ଚାଲିଶରୁ ତେତାଳିଶ ପଦ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତରେ ଉଲ୍ଲେଖିତ ଆଧୁନିକ ରୋମର ଐତିହାସିକ ତ୍ରି-ପର୍ଯ୍ୟାୟ ବିଜୟକୁ ପ୍ରତୀକରୂପେ ପୂର୍ବସୂଚନା କରେ; କାରଣ ସିଷ୍ଟର ହାଲଟ କହିଥିଲେ, “ଏହି ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀର ପୂରଣରେ ଯାହା ଇତିହାସରେ ଘଟିଛି, ତାହାର ବହୁଅଂଶ ପୁନରାବୃତ୍ତ ହେବ।”

“ଯଦ୍ୟପି ମିଶର ଉତ୍ତରର ରାଜା ଆଣ୍ଟିଓକସଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଦୁଃଖାୟମାନ ରହିପାରିଲା ନାହିଁ, ତଥାପି ଆଣ୍ଟିଓକସ ରୋମୀୟମାନଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଦୁଃଖାୟମାନ ରହିପାରିଲେ ନାହିଁ, ଯେମାନେ ଏବେ ତାଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଆସିଥିଲେ। କୌଣସି ରାଜ୍ୟ ଆଉ ଏହି ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀ ଶକ୍ତିକୁ ପ୍ରତିରୋଧ କରିବାକୁ ସକ୍ଷମ ରହିଲା ନାହିଁ। ଖ୍ରୀ. ପୂ. ୨୫ ମସିହାରେ ପର୍ମେୟ ଆଣ୍ଟିଓକସ ଏସିଆଟିକସଙ୍କୁ ତାଙ୍କର ସମ୍ପତ୍ତିରୁ ବଞ୍ଚିତ କରି, ସିରିଆକୁ ଏକ ରୋମୀୟ ପ୍ରାନ୍ତରେ ପରିଣତ କରିଦେବାବେଳେ, ସିରିଆ ବିଜିତ ହୋଇ ରୋମୀୟ ସାମ୍ରାଜ୍ୟରେ ସମ୍ମିଳିତ ହେଲା।”

“ସେହି ଏକେଇ ଶକ୍ତି ପବିତ୍ର ଦେଶରେ ମଧ୍ୟ ଦୁଃଖାୟମାନ ହେବାକୁ ଏବଂ ତାହାକୁ ଭକ୍ଷ କରିଦେବାକୁ ଥିଲା। ଖ୍ରୀ. ପୂ. ୧୨୨ ମସିହାରେ ରୋମ ଇଶ୍ୱରଙ୍କ ଲୋକ ଯିହୁଦୀମାନଙ୍କ ସହ ମୈତ୍ରୀ-ସନ୍ଧି ଦ୍ୱାରା ସମ୍ବନ୍ଧିତ ହେଲା; ଏବଂ ସେହି ତାରିଖରୁ ଏହା ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀମୂଳକ ପଞ୍ଜିକାରେ ଏକ ପ୍ରମୁଖ ସ୍ଥାନ ଅଧିକାର କରେ। ତଥାପି, ଖ୍ରୀ. ପୂ. ୬୩ ମସିହା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପ୍ରକୃତ ବିଜୟ ଦ୍ୱାରା ଏହା ଯିହୁଦିୟା ଉପରେ ଅଧିକାର-କ୍ଷେତ୍ର ଅର୍ଜନ କରିନଥିଲା; ଏବଂ ପରେ ନିମ୍ନଲିଖିତ ପ୍ରକାରରେ ସେହି କାର୍ଯ୍ୟ ଘଟିଲା।”

ପଦ୍ମସ୍ୱର ରାଜା ମିଥ୍ରାଦାତେସ୍‌ଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ନିଜ ଅଭିଯାନରୁ ପର୍ମେୟ ଫେରିଆସିବାବେଳେ, ଯିହୁଦିଆର ମୁକୁଟ ପାଇଁ ଦୁଇ ପ୍ରତିଦ୍ୱନ୍ଦୀ—ହାଇର୍କେନସ୍‌ଏବଂ ଆରିଷ୍ଟୋବୁଲୁସ୍—ସଂଘର୍ଷ କରୁଥିଲେ। ସେମାନଙ୍କର ମାମଲା ପର୍ମେୟଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଆସିଲା; ସେ ଶୀଘ୍ର ଆରିଷ୍ଟୋବୁଲୁସ୍‌ଙ୍କ ଦାବିର ଅନ୍ୟାୟତାକୁ ଅନୁଭବ କଲେ, କିନ୍ତୁ ଦୀର୍ଘକାଳ ଧରି ଅଭିଳାଷିତ ଆରବରେ ତାଙ୍କର ଅଭିଯାନ ସମାପ୍ତ ହେବାପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଏହି ବିଷୟରେ ସିଦ୍ଧାନ୍ତକୁ ପଛକୁ ଡାକି ରଖିବାକୁ ଇଚ୍ଛା କଲେ, ଏବଂ ପରେ ଫେରିଆସି, ଯାହା ନ୍ୟାୟସଙ୍ଗତ ଓ ଉଚିତ ଦିଶିବ ସେହିପରି ସେମାନଙ୍କର କାର୍ଯ୍ୟକଳାପର ସମାଧାନ କରିବେ ବୋଲି ପ୍ରତିଜ୍ଞା କଲେ। ପର୍ମେୟଙ୍କ ସତ୍ୟ ସ୍ୱଭାବିକ ଭାବନାକୁ ଅନୁମାନ କରି, ଆରିଷ୍ଟୋବୁଲୁସ୍‌ଦ୍ୱରାନ୍ୱିତ ଭାବେ ଯିହୁଦିଆକୁ ଫେରିଗଲେ, ନିଜ ପ୍ରଜାମାନଙ୍କୁ ଶସ୍ତ୍ରସଜ୍ଜିତ କଲେ, ଏବଂ ଏକ ସଶକ୍ତ ପ୍ରତିରକ୍ଷାର ପ୍ରସ୍ତୁତି କଲେ; କାରଣ ସେ ପୂର୍ବରୁ ଅନୁମାନ କରିଥିଲେ ଯେ ଏହି ମୁକୁଟ ଅନ୍ୟ ଜଣଙ୍କୁ ପ୍ରଦାନ କରାଯିବ, ଏବଂ ସେ କୌଣସି ବିପଦକୁ ଅଣଦେଖା କରି ସେହି ମୁକୁଟକୁ ରକ୍ଷା କରିବାକୁ ସକ୍ଷମ ହେବ ଥିଲେ। ପର୍ମେୟ ସେହି ପଲାତକଙ୍କ ପଛୁଆଁ ପଛୁଆଁ ଲାଗିରହିଲେ। ସେ ଯେତେବେଳେ ଯେଉଁଠାରେ ନିକଟକୁ ଆସୁଥିଲେ, ଆରିଷ୍ଟୋବୁଲୁସ୍, ନିଜ ପଥ ସମ୍ପର୍କରେ ପଶ୍ଚାତ୍ତାପ କରିବାକୁ ଆରମ୍ଭ କରି, ତାଙ୍କୁ ଭେଟିବା ପାଇଁ ବାହାରିଆସିଲେ ଏବଂ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଆତ୍ମସମର୍ପଣ ଓ ବିପ୍ଳବ ଧନରାଶି ଦେବେ ବୋଲି ପ୍ରତିଜ୍ଞା କରି ପରିସ୍ଥିତିକୁ ସମାଧାନ କରିବାର ଚେଷ୍ଟା କଲେ। ପର୍ମେୟ ଏହି ପ୍ରସ୍ତାବକୁ ଗ୍ରହଣ କରି, ସୈନିକମାନଙ୍କ ଏକ ବିଭାଗର ମୁଖ୍ୟ ଭାବେ ଗାବିନିଉସ୍‌ଙ୍କୁ ଧନରାଶି ଗ୍ରହଣ କରିବା ପାଇଁ ପଠାଇଲେ। କିନ୍ତୁ ସେହି ଲେଫ୍ଟେନାଣ୍ଟ-ଜେନେରାଲ୍‌ଯେତେବେଳେ ଯେଉଁଠାରେ ମୁକୁଟ ପହଞ୍ଚିଲେ, ସେ ଦେଖିଲେ ଯେ ସହରର ଦ୍ୱାରଗୁଡ଼ିକ ତାଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ବନ୍ଦ କରାଯାଇଛି, ଏବଂ ପ୍ରାଚୀରର ଶୀର୍ଷଭାଗରୁ ତାଙ୍କୁ କୁହାଗଲା ଯେ ସହର ସେହି ଚୁକ୍ତିକୁ ମାନିବ ନାହିଁ।

“ଏପରି ପ୍ରକାରରେ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ରେଠକାଯିବାକୁ ନ ଦେବା ପାଇଁ, ପର୍ମେୟ, ଯାହାକୁ ସେ ନିଜ ସହିତ ଅଟକରେ ରଖିଥିଲେ ସେହି ଆରିଷ୍ଟୋବୁଲୁସ୍‌ଙ୍କୁ ଶୁଣି ଲାବଣ୍ୟ କଲେ, ଏବଂ ସତ୍ୟରେ ନିଜ ସମସ୍ତ ସେନା ସହିତ ଯେଉଁଠାରେ

ବିରୋଧରେ ଅଗ୍ର ସର ହେଲେ। ଆରିସେ ୱାବୁଲୁସଙ୍କ ପକ୍ଷ ପାତୀମାନେ ସ୍ଥାନଟିକୁ ପ୍ରତିରକ୍ଷା କରିବା ପକ୍ଷରେ ଥିଲେ; ହାଇକାନ୍ସୁସଙ୍କ ପକ୍ଷ ପାତୀମାନେ ବ୍ଯାବୁଲୁସଙ୍କ ଖୋଲିଦେବା ପକ୍ଷରେ। ପରବର୍ତ୍ତୀମାନେ ସଂଖ୍ୟାରେ ଅଧିକ ଥିବାରୁ ଏବଂ ପ୍ରଭାବଶାଳୀ ହୋଇଉଠିବାରୁ, ପକ୍ଷେ ଯିଏ ସହରକୁ ମୁକ୍ତ ପ୍ରବେଶ ଦିଆଗଲା। ତାହାପରେ ଆରିସେ ୱାବୁଲୁସଙ୍କ ଅନୁଗାମୀମାନେ ମନ୍ଦିର ପର୍ବତକୁ ପଶୁ ଉପସରଣ କଲେ, ସେହି ସ୍ଥାନକୁ ପ୍ରତିରକ୍ଷା କରିବା ପାଇଁ ଯେତେ ଦୃଢ଼ସଂକଳ୍ପିତ ଥିଲେ, ପକ୍ଷେ ଯିଏ ସେତିକି ଦୃଢ଼ସଂକଳ୍ପିତ ଥିଲେ ତାହାକୁ ବଶୀଭୂତ କରିବାକୁ। ତିନି ମାସର ଶେଷରେ ପ୍ରାଚୀରରେ ଏକ ଏମିତି ଫାଟ ହେଲା ଯାହା ଆକ୍ରମଣ ପାଇଁ ପର୍ଯ୍ୟାପ୍ତ ଥିଲା, ଏବଂ ସ୍ଥାନଟି ତଳଖାରର ଧାରରେ ଦଖଲ କରାଗଲା। ପରବର୍ତ୍ତୀ ଭୟାବହ ହତ୍ୟାକାଣ୍ଡରେ ବାର ହଜାର ଲୋକ ନିହତ ହେଲେ। ଐତିହାସିକ କହନ୍ତି, ସେ ସମୟରେ ଦୈବୀ ସେବାରେ ନିୟୋଜିତ ଯାଜକମାନଙ୍କୁ ଶାନ୍ତ ହସ୍ତ ଏବଂ ଅତଳ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ସହିତ ନିଜମାନଙ୍କ ପ୍ରଚଳିତ କାର୍ଯ୍ୟ ଜାରି ରଖୁଥିବା ଦେଖିବା ଏକ ଅତ୍ୟନ୍ତ ହୃଦୟଙ୍ଗମ ଶୀଘ୍ର ଦୃଶ୍ୟ ଥିଲା, ମନେ ହେଉଥିଲା ସେମାନେ ଚାରିପାଖରେ ବ୍ୟାପ୍ତ ଭୟଭର କୋଳାହଳ ସମୟରେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଅଚେତନ; ଯଦ୍ୟପି ସେମାନଙ୍କ ଚାରିଦିଗରେ ସେମାନଙ୍କ ମିତ୍ର ମାନେ ବଧ ହେଉଥିଲେ, ଏବଂ ଯଦ୍ୟପି ପ୍ରାୟତଃ ସେମାନଙ୍କ ନିଜ ରକ୍ତ ସେମାନଙ୍କ ବଳିମାନଙ୍କ ରକ୍ତ ସହିତ ମିଶିଯାଉଥିଲା।”

“ଯୁଦ୍ଧର ଶେଷ କରି, ପୋର୍ଟେୟ ଯେଉଁଠି ଲୋକମାନେ ପ୍ରାଚୀରଗୁଡ଼ିକୁ ଭଙ୍ଗ କରିଦେଲେ, ଯିହୁଦିଆର ଅଧିକାରକ୍ଷେତ୍ରରୁ କିଛି ନଗରକୁ ସିରିଆର ଅଧିକାରକ୍ଷେତ୍ରକୁ ସ୍ଥାନାନ୍ତର କଲେ, ଏବଂ ଯିହୁଦୀମାନଙ୍କ ଉପରେ କର ଆରୋପ କଲେ। ଏହିପରିଭାବେ ପ୍ରଥମଥର ପାଇଁ ବିଜୟାଧିନତା ଦ୍ଵାରା ଯେଉଁଠି ଲୋକମାନେ ସେହି ଶକ୍ତିର ହସ୍ତଗତ ହେଲା, ଯାହା ତାହାକୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣରୂପେ ଗ୍ରାସ କରିଦେବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ‘ମହିମାମୟ ଦେଶ’କୁ ନିଜ ଲୋକମାନଙ୍କ ଗ୍ରହଣରେ ଧରି ରଖିବାକୁ ଥିଲା।”

“ପଦ 17. ସେ ମଧ୍ୟ ନିଜ ସମଗ୍ର ରାଜ୍ୟର ଶକ୍ତି ସହିତ ପ୍ରବେଶ କରିବା ପାଇଁ ନିଜ ମୁହଁ ସ୍ଥିର କରିବ, ଏବଂ ସରଳଜନମାନେ ତାହାଙ୍କ ସହିତ ରହିବେ; ଏପରି ସେ କରିବ; ଏବଂ ସେ ତାହାଙ୍କୁ ସ୍ତ୍ରୀମାନଙ୍କର କନ୍ୟାକୁ ଦେବ, ତାହାକୁ ଭୁଷ୍ଟ କରିବା ପାଇଁ; କିନ୍ତୁ ସେ ତାହାଙ୍କ ପକ୍ଷରେ ସ୍ଥିର ରହିବ ନାହିଁ, କିମ୍ବା ତାହାଙ୍କ ପାଇଁ ହେବ ନାହିଁ।”

“ବିଶ୍ଵ ଲୁଚିତ ଏହି ପଦ ପାଇଁ ଆଉ ଏକ ପାଠ ପ୍ରଦାନ କରିଛନ୍ତି, ଯାହା ଅର୍ଥକୁ ଅଧିକ ସ୍ପଷ୍ଟଭାବେ ବ୍ୟକ୍ତ କରୁଥିବା ପରି ପ୍ରତୀତ ହୁଏ, ଯଥା: ‘ସେ ସମଗ୍ର ରାଜ୍ୟରେ ବଳପୂର୍ବକ ପ୍ରବେଶ କରିବା ପାଇଁ ନିଜ ମୁହଁ ସ୍ଥିର କରିବ’ ପଦ 16 ଆମକୁ ରୋମାୟମାନଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ସିରିଆ ଏବଂ ଯିହୁଦିଆର ବିଜୟ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ନେଇଯାଇଥିଲା। ରୋମ ପୂର୍ବରୁ ମାସେଡୋନ ଏବଂ ଗ୍ରୀସକୁ ବିଜୟ କରିଥିଲା। ବର୍ତ୍ତମାନ ମିଶର ହିଁ ଆଲେକ୍ସାଣ୍ଡରଙ୍କ ‘ସମଗ୍ର ରାଜ୍ୟ’ର ଯାହା ଅବଶିଷ୍ଟ ଥିଲା, ସେଥିରେ ରୋମାୟ ଶକ୍ତିର ଅଧୀନତାକୁ ଆଣାଯାଇଥିଲା; ଏବେ ସେହି ଶକ୍ତି ସେହି ଦେଶରେ ବଳପୂର୍ବକ ପ୍ରବେଶ କରିବା ପାଇଁ ନିଜ ମୁହଁ ସ୍ଥିର କଲା।” Uriah Smith, Daniel and the Revelation, 258-260.

ଏହି ପ୍ରବନ୍ଧମାଳାରେ ଆମେ ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଏକାଧିକଥର ଲକ୍ଷ୍ୟ କରିଛୁ ଯେ, ଦାନିଏଲ ଅଧ୍ୟାୟ ୧୧ର ତିରିଶ ଓ ଏକତିରିଶ ପଦ ଯେପରି ଚାଳିଶ ଓ ଏକଚାଳିଶ ପଦ ସହ ସମାନ୍ତର ଅଟେ, ସେହିପରି ତିରିଶ ଓ ଏକତିରିଶ ପଦର ଇତିହାସ ମଧ୍ୟ ତିନୋଟି ଶିଖା ଉଖଲାଯିବା ସହ ସମାନ୍ତର ଅଟେ।

ମୁଁ ସେଇ ଶିଖାଗୁଡ଼ିକୁ ଧ୍ୟାନପୂର୍ବକ ଦେଖୁଥିଲି, ଏବଂ ଦେଖି, ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଆଉ ଗୋଟିଏ ଛୋଟ ଶିଖା ଉଭବ ହେଲା, ଯାହାର ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣରେ ପ୍ରଥମ ଶିଖାମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ତିନୋଟି ମୂଳସହିତ ଉପଡ଼ାଯାଇଥିଲା; ଏବଂ ଦେଖି, ଏହି ଶିଖାରେ ମନୁଷ୍ୟର ଚକ୍ଷୁ ପରି ଚକ୍ଷୁ ଥିଲା, ଏବଂ ବହୁତ ବଡ଼ ବଡ଼ କଥା କହୁଥିବା ଗୋଟିଏ ମୁଖ ଥିଲା। ... ଏବଂ ତାହାର ମୁଣ୍ଡରେ ଥିବା ଦଶଟି ଶିଖା ବିଷୟରେ, ଏବଂ ଯେଉଁ ଅନ୍ୟଟି ଉଭବ ହେଲା ଏବଂ ଯାହାର ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣରେ ତିନୋଟି ପଡ଼ିଗଲା; ସେହି ଶିଖା ବିଷୟରେ ମଧ୍ୟ, ଯାହାର ଚକ୍ଷୁ ଥିଲା ଏବଂ ଯାହାର ମୁଖ ଅତ୍ୟନ୍ତ ବଡ଼ ବଡ଼ କଥା କହୁଥିଲା, ଏବଂ ଯାହାର ଦେଖାଶୁଣା ତାହାର ସହଚରମାନଙ୍କଠାରୁ ଅଧିକ ପ୍ରବଳ ଥିଲା। ଦାନିଏଲ 7:8, 20.

ଯେପରି ଦାନିଏଲ ଅଧ୍ୟାୟ 10, ପଦ 10, ବିଜୟଲାଭର ତିନିଟି ଭୌଗୋଳିକ କ୍ଷେତ୍ରକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ଵ କରେ, ଯାହା ପୌତ୍ଵ ଲିକ ରୋମକୁ ସିଂହାସନରେ ସ୍ଥାନ ପିତ କରିଥିଲା, ସେପରି ଶିଖା ଗୁଡ଼ିକୁ ଉପାଡ଼ି ଦେବା (ଯାହା ହେଉଛି, ଅଷ୍ଟେଲ୍ ଗୋଥ୍ ସ ଏବଂ ଭ୍ୟାଣ୍ଡାଲ୍ ସଙ୍କୁଳ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ଵ କରେ) ମଧ୍ୟ ବିଜୟଲାଭର ସେହି ତିନିଟି ଭୌଗୋଳିକ କ୍ଷେତ୍ରକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ଵ କଲା, ଯାହା ପାପାସତ୍ଵ ଧ୍ୟାନ ରୋମକୁ ସିଂହାସନରେ ସ୍ଥାନ ପିତ କରିଥିଲା। ଏହି ଉଭୟ ଇତିହାସ ଦାନିଏଲ ଏଗାରର ପଦ ଚାଳିଶରୁ ତେତିଶ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସହ ସମାନ୍ତର ହୁଏ, ଏବଂ ତିନିଟି ଶିଖା ଉପାଡ଼ି ଦେବାର ଘଟଣା ପଦ ତିରିଶ

ଓ ଏକତିରିଶର ଇତିହାସ ସହ ସମନ୍ୱିତ ହୁଏ ।

“ପଦ ୮ । ମୁଁ ସେହି ଶୁଙ୍ଘାମାନଙ୍କୁ ଧ୍ୟାନପୂର୍ବକ ବିଚାର କରୁଥିଲି, ଏବଂ ଦେଖ, ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଆଉ ଗୋଟିଏ ଛୋଟ ଶୁଙ୍ଘା ଉଭବ ହେଲା, ଯାହାର ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣରେ ପ୍ରଥମେ ଶୁଙ୍ଘାମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ତିନୋଟି ମୂଳସହିତ ଉପାଡ଼ି ଦିଆଗଲା; ଏବଂ ଦେଖ, ଏହି ଶୁଙ୍ଘାରେ ମନୁଷ୍ୟର ଚକ୍ଷୁ ସଦୃଶ ଚକ୍ଷୁ ଥିଲା, ଏବଂ ବଡ଼ ବଡ଼ କଥା କହୁଥିବା ଗୋଟିଏ ମୁଖ ଥିଲା ।”

“ଦାନିୟେଲ ସେହି ଶିଙ୍ଘାଗୁଡ଼ିକୁ ଧ୍ୟାନପୂର୍ବକ ବିଚାର କଲେ । ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଗୋଟିଏ ଅସାମାନ୍ୟ ଗତିବିଧିର ଚିହ୍ନ ପ୍ରକାଶିତ ହେଲା । ଗୋଟିଏ ଛୋଟ ଶିଙ୍ଘା (ପ୍ରଥମେ ଛୋଟ, କିନ୍ତୁ ପରେ ତାହାର ସହଚରମାନଙ୍କଠାରୁ ଅଧିକ ସୁନ୍ଦର) ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଉପରକୁ ଉଠିଆସିଲା । ସେ ନିଜ ପାଇଁ ଶାନ୍ତଭାବେ ଗୋଟିଏ ସ୍ଥାନ ଖୋଜି ତାହାକୁ ପୂରଣ କରି ସନ୍ତୁଷ୍ଟ ରହିଲା ନାହିଁ; ତାହାକୁ ଅନ୍ୟ କେତେକଙ୍କୁ ପଛକୁ ଠେଲିଦେଇ ସେମାନଙ୍କ ସ୍ଥାନ ଦଖଲ କରିବାକୁ ହେଲା । ତାହାର ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣରେ ତିନୋଟି ରାଜ୍ୟ ଉପାଡ଼ି ଦିଆଗଲା । ଏହି ଛୋଟ ଶିଙ୍ଘା, ଯେପରି ଆମେ ପରେ ଅଧିକ ପୂର୍ଣ୍ଣଭାବେ ଲକ୍ଷ୍ୟ କରିବାର ଅବସର ପାଇବୁ, ପାପାସୀ ଥିଲା । ତାହାର ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣରେ ଉପାଡ଼ି ଦିଆଯାଇଥିବା ସେହି ତିନୋଟି ଶିଙ୍ଘା ଥିଲେ ହେରୁଲି, ଅଷ୍ଟ୍ରେଗୋଥ, ଏବଂ ଭ୍ୟାଣ୍ଟାଲ । ଏବଂ ସେମାନଙ୍କୁ ଉପାଡ଼ି ଦିଆଯାଇଥିବାର କାରଣ ହେଉଛି, ସେମାନେ ପାପାଳ ପଦାନ୍ତକ୍ରମର ଶିକ୍ଷା ଓ ଦାବିଗୁଡ଼ିକର ବିରୋଧୀ ଥିଲେ, ଏବଂ ଏହିପରି ରୋମର ବିଶ୍ୱପଙ୍କର କଲିସିଆଉପରି ସର୍ବୋଚ୍ଚ ପ୍ରାଧାନ୍ୟର ମଧ୍ୟ ବିରୋଧୀ ଥିଲେ ।”

“ଏବଂ ‘ଏହି ଶିଙ୍ଘାରେ ମନୁଷ୍ୟର ଆଖି ପରି ଆଖି ଥିଲା, ଏବଂ ଏକ ମୁଖ ଥିଲା, ଯାହା ବଡ଼ ବଡ଼ କଥା କୁହୁଥିଲା,’—ସେହି ଆଖିମାନେ ପୋପାୟ ପଦାନ୍ତକ୍ରମର ଚାତୁର୍ଯ୍ୟ, ଭେଦକଶିଳ୍ପ, କୁଟିଳତା, ଏବଂ ଦୂରଦର୍ଶିତାର ଯଥାର୍ଥ ପ୍ରତୀକ; ଏବଂ ବଡ଼ ବଡ଼ କଥା କହୁଥିବା ସେହି ମୁଖ ହେଉଛି ରୋମର ବିଶ୍ୱପଙ୍କର ଅହଂକାରପୂର୍ଣ୍ଣ ଦାବିମାନଙ୍କର ଯଥାର୍ଥ ପ୍ରତୀକ ।” Uriah Smith, Daniel and the Revelation, 132–134.

ବାଇବେଲୀୟ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀର ଦର୍ଶନ, ବିଶେଷକରି ଦାନିଏଲ ଅଧ୍ୟାୟ ଏଗାରର ଦର୍ଶନ, ରୋମ ହିଁ ସ୍ଥାପିତ କରେ । ସେହି ଅଧ୍ୟାୟରେ, ମିଲରାଇଟ ଆନ୍ଦୋଳନ ପୂର୍ବରୁ ପୂରଣ ହୋଇଯାଇଥିବା ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀମୂଳକ ଇତିହାସର ବହୁ ଅଂଶକୁ ଦାନିଏଲ ଏଗାରର ଶେଷ ଛଅଟି ପଦରେ ପୁନରାବୃତ୍ତି ହେବାକୁ ଥିଲା । ସିଂହାସନ ଉପରେ ପୌତ୍ତଳିକ ରୋମ ଓ ପାପାଳ ରୋମ—ଉଭୟଙ୍କୁ ସ୍ଥାପିତ କରିଥିବା ତିନୋଟି ଭୌଗୋଳିକ ବାଧାର ବିଜୟକୁ ଅଧ୍ୟାୟ ଏଗାରରେ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରାଯାଇଛି, ଏବଂ ସେହି ଦୁଇଟି ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ ଏହି ସମୟକୁ ଆଦିରୁପ ଭାବେ ସୂଚିତ କରେ, ଯେତେବେଳେ ଆଧୁନିକ ରୋମ ପୁନର୍ବାର ସିଂହାସନ ଉପରେ ସ୍ଥାପିତ ହୁଏ । ଦର୍ଶନକୁ ସ୍ଥାପିତ କରେ ରୋମ ହିଁ, ଏବଂ ପୌତ୍ତଳିକ କରନ୍ତି ଯେ ସେହି ପାପାଳ ରୋମ ନିଜ ସମୟରେ ପ୍ରକାଶିତ ହୁଏ ।

କେହି କୌଣସି ପ୍ରକାରରେ ତୁମ୍ଭାନଙ୍କୁ ଠକାନ୍ତୁ ନାହିଁ; କାରଣ ପ୍ରଥମେ ଧର୍ମତ୍ୟାଗ ଘଟିବା ପୂର୍ବରୁ, ଏବଂ ପାପର ସେହି ମନୁଷ୍ୟ, ଅର୍ଥାତ୍ ବିନାଶର ପୁତ୍ର, ପ୍ରକାଶ ପାଇବା ପୂର୍ବରୁ, ସେହି ଦିନ ଆସିବ ନାହିଁ । ସେ ଯାହା କି ଇଶ୍ୱର ବୋଲି କୁହାଯାଏ କିମ୍ବା ପୂଜ୍ୟ ବୋଲି ଗଣ୍ୟ ହୁଏ, ସେସବୁର ବିରୋଧ କରେ ଏବଂ ସେସବୁଠାରୁ ନିଜକୁ ଉଚ୍ଚ କରେ; ଏପରିକି ସେ ନିଜକୁ ଇଶ୍ୱର ବୋଲି ଦର୍ଶାଇ ଇଶ୍ୱରଙ୍କ ମନ୍ଦିରରେ ଇଶ୍ୱର ଭାବରେ ବସିଥାଏ । ତୁମ୍ଭାନଙ୍କ ସହିତ ଥିବା ବେଳେ ମୁଁ ଏହି ସବୁ କଥା ତୁମ୍ଭାନଙ୍କୁ କହିଥିଲି ବୋଲି, ତୁମେ କି ସ୍ମରଣ କରୁନାହାଁ? ଏବଂ ଏବେ ତୁମେ ଜାଣୁଛ, କ’ଣ ତାହାକୁ ରୋକି ରଖୁଛି, ଯେପରି ସେ ତାହାର ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ସମୟରେ ପ୍ରକାଶ ପାଉ । 2 ଥେସଲନୀକୀୟ 2:3–6 ।

ଃଗାଂ ଖ୍ରୀ 1ଷ୍ଠ । ଇ ରେ ପାପତନ୍ତ୍ର ବାଇବେଲୀୟ ଭବିଷ୍ୟ ଦ୍ୱାଣୀର ପଞ୍ଚ ମ ରାଜ୍ୟ ଭାବେ ସିଂହାସନ ଅଧିଷ୍ଠିତ କଲା, ଏବଂ ଯେମାନେ ଷଷ୍ଠ ପଦକୁ ବିଚାର କରନ୍ତୁ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟ ରୁ ଅନେକେ ନିଶ୍ଚୟ ଏହା ଧାରଣା କରିବେ ଯେ ପୌତ୍ତଳିକ ଅର୍ଥ ହେଉଛି “ପାପତନ୍ତ୍ର ଃଗାଂ ମସିହାରେ ପ୍ରକାଶିତ ହେବ ।” ଏହା ସଠିକ୍ ହୋଇପାରେ, କିନ୍ତୁ ପୌତ୍ତଳିକ ଯାହା ସମ୍ଭବ କରୁଥିଲେ ତାହାର ଅନ୍ତ ଡଃ ଏକ ଗୌଣ ସତ୍ୟ ମାତ୍ର ଅଟେ । ପୌତ୍ତଳିକ, ସମସ୍ତ ଭବିଷ୍ୟ ଦ୍ୱାଣୀମାନଙ୍କ ପରି, ନିଜ ସମୟକାଳଠାରୁ ଅଧିକ ଶେଷ ଦିନଗୁଡ଼ିକ ବିଷୟରେ କହୁଛନ୍ତି । ସେ ଏହାକୁ ସୂଚିତ କରୁଥିଲେ ଯେ ପାପତନ୍ତ୍ର କିପରି ଭବିଷ୍ୟ ଦ୍ୱାଣୀଗତ ଭାବରେ ପ୍ରକାଶିତ ହେବ, କାରଣ ଏକ ଭବିଷ୍ୟ ଦ୍ୱାଣୀ ଭାବେ ସେ ଅନ୍ୟ ସମସ୍ତ ଭବିଷ୍ୟ ଦ୍ୱାଣୀଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଥିଲେ । ପୂର୍ଣ୍ଣ ପରେ ପୂର୍ଣ୍ଣ, ଯେମାନଙ୍କ ପାଖରେ ଦର୍ଶନ ନାହିଁ ସେମାନେ ନିଶ୍ଚୟ ହୋଇଛନ୍ତି, ଏବଂ ଯେମାନଙ୍କ ପାଖରେ ଦର୍ଶନ ନାହିଁ ସେମାନଙ୍କ ପାଖରେ ଦର୍ଶନ ନଥାଏ କାରଣ ସେମାନେ ଜାଣିନାହାନ୍ତି କଣ ଦର୍ଶନକୁ ସ୍ଥାପିତ କରେ । ରୋମ ହିଁ ଦର୍ଶନକୁ ସ୍ଥାପିତ କରେ ବୋଲି ଜାଣିବା ଏକ ଜୀବନ-ମୃତ୍ୟୁ ର ବୁଝାମଣା ଅଟେ । ପୌତ୍ତଳିକ, ଅନ୍ୟ

ଭବିଷ୍ୟ ଉକ୍ତ ମାନଙ୍କ ସହ ସମ୍ମତ ଚିରେ, ଏହା ସମାପ୍ତ କରୁଛନ୍ତି ଯେ ଯାହା ପାପୀୟ ରୋମକୁ—ଯେହେତୁ ସେହି ହେଉଛି ଶେଷ ଦିନମାନଙ୍କ ର ରୋମ—ପ୍ର କାଶିତ କରେ, ତାହା ହେଉଛି “ତାହାର ସମୟ।” ରୋମ ସହ ସମ୍ମତ ଭବିଷ୍ୟ ବ୍ ଶୀଗତ “ସମୟ” ହିଁ ରୋମ କ’ଣ ଏବଂ କିଏ, ତାହା ପ୍ର କାଶ କରେ।

ଆମେ ପରବର୍ତ୍ତୀ ଲେଖାରେ ଏହି ଅଧ୍ୟୟନକୁ ଅବ୍ୟାହତ ରଖୁ।

ପ୍ରେରିତ ପୌଲ ଥେସଲନୀକୀୟମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ତାଙ୍କର ଦ୍ୱିତୀୟ ପତ୍ରରେ ସେହି ମହାଧର୍ମତ୍ୟାଗର ପୂର୍ବବାଣୀ କରିଥିଲେ, ଯାହାର ପରିଣାମସ୍ୱରୂପ ପୋପତନ୍ତ୍ରୀୟ ଶକ୍ତିର ସ୍ଥାପନ ହେବ। ସେ ଘୋଷଣା କରିଥିଲେ ଯେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ଦିନ ଆସିବ ନାହିଁ, “ପ୍ରଥମେ ଧର୍ମତ୍ୟାଗ ନ ଘଟିଲେ, ଏବଂ ସେହି ପାପପୁରୁଷ, ଅର୍ଥାତ୍ ବିନାଶର ସନ୍ତାନ, ପ୍ରକାଶିତ ନ ହେଲେ; ଯେ ସେହି ସବୁ କିଛିର ବିରୋଧ କରେ ଏବଂ ନିଜକୁ ସେସବୁଠାରୁ ଉର୍ଦ୍ଧ୍ୱକୁ ଉତ୍ତୋଳିତ କରେ, ଯାହାକୁ ଇଶ୍ୱର ବୋଲି କୁହାଯାଏ କିମ୍ବା ପୂଜା କରାଯାଏ; ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଯେ ସେ ଇଶ୍ୱରରୂପେ ଇଶ୍ୱରଙ୍କ ମନ୍ଦିରରେ ବସେ, ନିଜକୁ ଇଶ୍ୱର ବୋଲି ପ୍ରଦର୍ଶନ କରେ।” ଏବଂ ଅଧିକରେ, ପ୍ରେରିତ ତାଙ୍କ ଭାଇମାନଙ୍କୁ ସତର୍କ କରନ୍ତି ଯେ, “ଅଧର୍ମର ଗୁପ୍ତ ଶକ୍ତି ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟ କରୁଅଛି।” 2 ଥେସଲନୀକୀୟ 2:3, 4, 7। ସେହି ଅତ୍ୟନ୍ତ ପ୍ରାରମ୍ଭିକ ସମୟରେ ମଧ୍ୟ ସେ ଦେଖୁଥିଲେ ଯେ, ମଣ୍ଡଳୀ ଭିତରକୁ ତୁପତାପ ପ୍ରବେଶ କରୁଥିବା ଭ୍ରାନ୍ତିମାନେ ପୋପତନ୍ତ୍ରର ବିକାଶ ପାଇଁ ପଥ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିବ।

“ସାନେ ସାନେ, ପ୍ରଥମେ ଗୋପନତା ଓ ନୀରବତାରେ, ଏବଂ ପରେ ଯେପରି ଏହା ଶକ୍ତିରେ ବୃଦ୍ଧି ପାଇଲା ଓ ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କର ମନଉପରେ ନିୟନ୍ତ୍ରଣ ଲାଭ କଲା, ‘ଅଧର୍ମର ନିଗୁଡ଼ ରହସ୍ୟ’ ତାହାର ଛଳନାପୂର୍ଣ୍ଣ ଓ ଇଶ୍ୱରନିନ୍ଦାମୟ କାର୍ଯ୍ୟକୁ ଆଗକୁ ବଢ଼ାଇ ନେଲା। ପ୍ରାୟ ଅଗୋଚର ଭାବରେ, ଅନ୍ୟଧର୍ମୀ ପ୍ରାଥମାନେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟୀୟ କଳିସିଆ ମଧ୍ୟରେ ପ୍ରବେଶ କରିଲେ। ସମର୍ଥୋତା ଓ ଅନୁରୂପତାର ଆତ୍ମା କିଛି ସମୟ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଦମିତ ରହିଲା, କାରଣ କଳିସିଆ ପୌତ୍ତଳିକତାର ଅଧୀନରେ ଯେ ଭୟାନକ ନିର୍ଯ୍ୟାତନା ସହିଥିଲା। କିନ୍ତୁ ନିର୍ଯ୍ୟାତନା ଆମିଗଲାପରେ, ଏବଂ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଧର୍ମ ରାଜାମାନଙ୍କର ଦରବାର ଓ ପ୍ରାସାଦମାନଙ୍କୁ ପ୍ରବେଶ କଲାପରେ, ସେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଓ ତାଙ୍କର ପ୍ରେରିତମାନଙ୍କର ନମ୍ର ସରଳତାକୁ ପରିତ୍ୟାଗ କରି, ପୌତ୍ତଳିକ ଯାଜକ ଓ ଶାସକମାନଙ୍କର ଆଡ଼ମ୍ବର ଓ ଅଭିମାନକୁ ଗ୍ରହଣ କଲା; ଏବଂ ଇଶ୍ୱରଙ୍କ ଆବଶ୍ୟକ ଆଦେଶମାନଙ୍କର ସ୍ଥାନରେ ମାନବୀୟ ତତ୍ତ୍ୱ ଓ ପରମ୍ପରାମାନଙ୍କୁ ପ୍ରତିସ୍ଥାପିତ କଲା। ଚତୁର୍ଥ ଶତାବ୍ଦୀର ପ୍ରାରମ୍ଭିକ ଅଂଶରେ କନଷ୍ଟାଣ୍ଟିନଙ୍କର ନାମମାତ୍ର ଧର୍ମାନ୍ତର ବହୁତ ଆନନ୍ଦର କାରଣ ହେଲା; ଏବଂ ଧର୍ମିକତାର ଗୋଟିଏ ରୂପରେ ଆବୃତ ହୋଇ ଜଗତ କଳିସିଆ ମଧ୍ୟରେ ପ୍ରବେଶ କଲା। ବର୍ତ୍ତମାନ ଦୁର୍ନୀତିର କାର୍ଯ୍ୟ ବ୍ରତଗତିରେ ଅଗ୍ରସର ହେଲା। ପୌତ୍ତଳିକତା, ଦେଖିବାକୁ ପରାଜିତ ପରି ଲାଗୁଥିଲେ ମଧ୍ୟ, ବିଜୟୀ ହେଲା। ତାହାର ଆତ୍ମା କଳିସିଆକୁ ନିୟନ୍ତ୍ରଣ କଲା। ତାହାର ମତବାଦ, ଆଚାର-ଅନୁଷ୍ଠାନ, ଓ କୁସଂସ୍କାରମାନେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କର ନାମଧାରୀ ଅନୁସରୀମାନଙ୍କର ବିଶ୍ୱାସ ଓ ଉପାସନାରେ ସମ୍ମିଳିତ କରାଗଲା।”

“ପୌରାଣିକ ଧର୍ମ ଓ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଧର୍ମ ମଧ୍ୟରେ ଏହି ସମର୍ଥୋତାର ପରିଣାମସ୍ୱରୂପ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀରେ ପୂର୍ବକଥିତ ସେହି ‘ପାପର ପୁରୁଷ’ର ବିକାଶ ହେଲା, ଯେ ନିଜକୁ ଇଶ୍ୱରଙ୍କ ବିରୋଧରେ ରଖେ ଏବଂ ଇଶ୍ୱରଠାରୁ ଉର୍ଦ୍ଧ୍ୱରେ ଉନ୍ନତ କରେ। ମିଥ୍ୟା ଧର୍ମର ସେହି ବିଶାଳ ପ୍ରଣାଳୀ ହେଉଛି ଶୈତାନଙ୍କ ଶକ୍ତିର ଏକ ଅପୂର୍ବ କୃତି—ପୃଥିବୀକୁ ନିଜ ଇଚ୍ଛାନୁସାରେ ଶାସନ କରିବା ପାଇଁ ସିଂହାସନରେ ନିଜକୁ ବସାଇବାରେ ତାହାର ପ୍ରୟାସମାନଙ୍କର ଏକ ସ୍ଥାନକ।”

The Great Controversy, 49, 50.